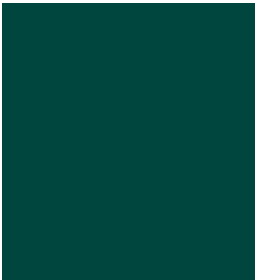

KRIG, FRED OG BEETHOVEN

Dirigent / Lan Shui
Solist / Noriko Ogawa, klaver

Fredag 16. november kl. 19:30
Vallekilde Højskole

Lørdag 17. november kl. 16:00
Konservatoriets Koncertsal

LAN SHUI

Lan Shui har været kunstnerisk leder og chefdirigent ved Singapore Symphony Orchestra siden 1997 og tiltrådte i 2007 derudover stillingen som chefdirigent for Sjællands Symfoni-orkester / Copenhagen Phil. Under Lan Shuis ledelse har Singapore Symphony Orchestra udviklet sig til et orkester i verdensklasse, og han har sammen med orkestret eksklusivaftale med plademærket BIS. Han har dirigeret orkestret på flere meget roste turneer i Tyskland, Schweiz, Japan, Kina, Hong Kong, Taiwan, Frankrig, Spanien og USA.

Som gæstedirigent har Lan Shui stået i spidsen for en lang række orkestre både i USA, Canada og Europa – bl.a. Baltimore Symphony, Detroit Symphony, Houston Symphony, Minnesota Orchestra, Deutsches Symphonie Orchester (Berlin), Göteborg Symfoniorkester samt Radio-orkestrene i Frankfurt og Stuttgart. Han har optrådt på festivaler som Tanglewood, Aspen, Round Top, Eastern Music og Casals Festivalen.

Lan Shui er født i Hangzhou i Kina, har studeret komposition på konservatoriet i Shanghai og har taget eksamen i direktion fra konservatoriet i Beijing. I 1986 fortsatte Lan Shui sine studier ved Boston University og deltog i Tanglewood Festivalen, hvor han arbejdede tæt sammen med Leonard Bernstein. Fra 1992-94 var han assistent for dirigenten David Zinman ved Baltimore Symphony Orchestra. Fra 1994-97 var han Neeme Järvis assistent ved Detroit Symphony og Kurt Masurs assistent ved New York Philharmonic samtidig med, at han deltog i Boulez og Cleveland Orchestras Young Conductors' Project i Paris.

Siden 1998 har Lan Shui indspillet over 16 cd'er på plademærket BIS. Hans cd, *Seascape*, blev valgt som en af de bedste udgivelser i 2007 af International Music Web. Han har modtaget flere internationale priser bl.a. fra Beijing Arts Festival, New York Tcherpnin Society, Besancon dirigentkonkurrencen i Frankrig og Boston University (Distinguished Alumni Award).

PROGRAM

Dirigent / Lan Shui
Solist / Noriko Ogawa, klaver

FRANZ SCHMIDT
(1874-1939)

KONCERTANTE VARIATIONER OVER ET TEMA AF BEETHOVEN FOR KLAVER (VENSTRE HÅND) OG ORKESTER (ORIGINALUDGAVE, 1923)

26'

Der er ikke ophold mellem variationerne, men de har disse tempobetegnelser: Langsam – Thema: Scherzo, Allegro vivace – Ruhig fließend – Lebhaft, doch nicht zu schnell: Tempo di Bolero – Langsam – Sehr ruhig – Massig bewegt

PAUSE

LUDWIG VAN BEETHOVEN
(1770-1827)

SYMFONI NR. 3, ES-DUR, OP. 55 EROICA (1803)
Allegro con brio
Marcia funebre: Adagio assai
Scherzo: Allegro vivace
Finale: Allegro molto

34'

SCHMIDT KONCERTANTE VARIATIONER OVER ET TEMA AF BEETHOVEN

I Østrig anses Franz Schmidt for at være en af landets store komponister, men i modsætning til mange af hans berømte landsmænd har Schmidts musik aldrig for alvor slået an i udlandet. Han havde ellers papirerne i orden: I sin ungdom studerede han komposition hos Bruckner, og derefter var han i ti år solocellist i Hofoperaens orkester i de gyldne år under Mahlers ledelse. Han var også en fremragende pianist, som i 1914 blev klaverprofessor ved konservatoriet i Wien. Senere kom han til at undervise i cello og komposition på konservatoriet, hvor han endte som direktør.

Han havde et godt og kollegialt forhold til Arnold Schönberg, selv om de stilistisk stod milevidt fra hinanden. Franz Schmidt skrev musik i de store formater, og stilistisk fortsatte han arven fra Bruckner, Brahms og Reger med modernistiske opdateringer, der dog var mindre radikale end mange af hans samtidiges. Hans eftermæle blev plettet, da han i sine sidste leveår tillod nazisterne at benytte uropførelsen af det stort anlagte oratorium *Das Buch mit sieben Siegeln* til propagandaformål efter *Anschluss*. I dag er de fleste enige om, at det skyldtes politisk naivitet snarere end aktiv sympati for nazismen. Ved en anden lejlighed spurgte en musikforening med nazistiske tendenser ham om råd angående ny musik, og Schmidt anbefalede dem at tage sin elev Israel Brandmanns *Variationer over et hebræisk tema* på programmet. Franz Schmidts produktion omfatter bl.a. to operaer og fire symfonier, som nok er hans mest spillede værker.

Koncertante variationer over et tema af Beethoven er elegant og let tilgængelig musik. Stykket er dateret august 1923 og er det første af en

række værker Franz Schmidt skrev til pianisten Ludwig Wittgenstein. Wittgenstein havde mistet sin højre arm under Første Verdenskrig, men fortsatte karrieren med værker for venstre hånd alene, enten egne arrangementer eller stykker skrevet af samtidige komponister. Listen over komponister, der skrev værker for Wittgenstein, omfatter Ravel, Richard Strauss, Hindemith, Prokofiev og Britten, men ingen af disse berømteder havde noget problemfrit samarbejde med den noget konservative pianist. Så fungerede kemien bedre mellem ham og Schmidt, der efterfølgende skrev tre kammermusikværker samt yderligere en venstrehåndsklaverkoncert til ham.

Temaet er hentet fra scherzoen af Beethovens violinsonate i F-Dur, Op. 24, den såkaldte "Forårssonate". Det falder i to halvdele: Først en vittig dialog mellem parterne, der tilsyneladende ikke kan finde ud af at følges ad, og dernæst en række samtidige op- og nedadgående skala-bevægelser i modbevægelse. Disse to kontrasterende elementer udnytter Franz Schmidt gennem hele værket til at skabe afveksling.

Den langsomme introduktion står i mol og antyder temastoffet med det melodiske stof i orkestret og luftige arabesker fra solisten. Derefter præsenteres temaet i dur. De første par variationer holder sig tæt til temaet, men så sker et brat skift til en variation med et stort romantisk udtryk for det fulde orkester. Det følges af en livlig polonæse-variation og en stor, kadenceagtig variation for soloklaver. De følgende variationer, afvekslende hurtige og langsomme, bygger hovedsagelig på temaets anden del. I finalen høres et chaconne-afsnit, der minder noget om finalen fra Brahms' "Haydn-variationer", og det kombineres med det oprindelige tema. Til sidst falder temaet sammen i stykkets humoristiske slutning.

BEETHOVEN SYMFONI NR. 3, EROICA

Eroica markerer begyndelsen af den anden af de tre skabende perioder, Beethovens liv er opdelt i. Året forinden, i 1802, havde han oplevet en dyb krise på grund af den uafvendeligt fremskridende døvhed, der tvang Beethoven til at opgive sin karriere som pianist og bragte ham til selvmordets rand. Men han overvandt krisen, og det resulterede i den nye retning, hans musik tog derefter.

Foruden Beethovens døvhed har også ydre omstændigheder spillet ind ved tilblivelsen af *Eroica*. På den tid var den unge revolutionsgeneral Napoleon Bonaparte en frihedshelt for progressivt tænkende i Europa, deriblandt Beethoven, som betragtede Napoleon som en moderne pendant til de gamle romerske konsulere. Napoleons sejr syntes at indvarsle en ny tid, hvor frihed, lighed og broderskab skulle herske. En af hans generaler, den musikinteresserede Bernadotte, foreslog Beethoven at skrive en symfoni til Napoleons ære. Da Napoleon lod sig udråbe til kejser i maj 1804, rev Beethoven imidlertid titelbladet til den nye symfoni i stykker, skuffet over, at hans helt kun var en almindelig dødelig. I stedet tilegnede Beethoven symfonien til sin velgører, fyrst Lobkowitz, der disponerede over et privat symfoniorkester. Lobkowitz købte rettighederne for en periode, og førsteopførelsen fandt sted på hans slot i december 1804.

Førstesatsen indledes af to store Es-Dur-akkorder, hvorefter celloerne præsenterer hovedtemaet, der er bygget op på Es-Dur-treklangen. Men allerede i femte takt får temaet en kromatisk drejning med tonen cis, der giver satsen harmonisk spænding fra starten. Efter at hovedtemaet er spillet af flere instrumenter, ledes der over til et roligere sidetema, som fører frem til den store og begivenhedsrige gennemføringsdel. Som resten af satsen præges den af stor harmonisk og rytmisk spænding med mange dissonanser og synkoperede rytmer. Mest bemærkelsesværdigt er det måske, at Beethoven præsenterer en ny melodi i denne del af satsen, hvilket er et brud på den klassiske tradition for kun at behandle kendt materiale i gennemføringsdelen. To takter inden reprisen kommer hornet tilsyneladende for tidligt med melodien – ved generalprøven udbød Beethovens elev Ferdinand Riess på dette sted: "*Kan den hornist da ikke tælle*" – og var tæt på at få en ørefigen af komponisten. Satsen slutter med en lang coda, der genindfører den nye melodi fra gennemføringsdelen.

Andensatsen er en sørgemarch i c-mol med en trio i C-Dur. Satsen indeholder mange fugato-steder, og dens højtidelige karakter har gjort den meget benyttet ved officielle begravelser. Tredje sats er en livlig scherzo. Trioen er jagtmusik, og Beethoven skriver her for tre og ikke to horn, som hidtil havde været standardpraksis i den symfoniske litteratur. Finalen består (igen en nyhed) af et tema med en række variationer. Temaet havde Beethoven brugt adskillige gange tidligere bl.a. i finalen på balletmusikken til *Die Geschöpfe des Prometheus* (1800) og som den syvende af *12 Kontradanse, WoO 14* (1800-1802). I symfoniens finale er proportionerne og ambitionerne dog på en helt anderledes monumental skala. Efter en kort og kraftfuld indledning præsenteres først temaets baslinie, der varieres to gange, inden temaet selv præsenteres i violinerne. Efter et langt og omskifteligt forløb munder satsen ud i en triumferende coda.

Aftenens solist /
Noriko Ogawa

NORIKO OGAWA

Siden Noriko Ogawa blev en anerkendt pianist efter sin succesfulde deltagelse i Leeds International Piano Competition i 1987, har hun arbejdet med førende orkestre og dirigenter som Dutoit, Vänskä, Slatkin og Otaka. I dag er hun en eftertragtet solist og kammermusiker.

Noriko Ogawa har spillet med alle større europæiske, japanske og amerikanske orkestre. Hun er udpeget som huskunstner i Bridgewater Hall i Manchester, hvor hun også var kunstnerisk leder af festivalen 'The Reflections on Debussy' med BBC Philharmonic fra januar til juni 2012. Siden 2004 har hun fungeret som kunstnerisk konsulent for MUZA Kawasaki Symphony Hall i Kawasaki, Japan.

Hun har udgivet adskillige indspilninger for BIS Records herunder Takemitsus Riverrun (der vandt prisen Editor's Choice i Gramophone Magazine) og Mussorgskijs Udstillingsbilleder (der vandt Critics' Choice i BBC Music Magazine). Ogawa har fornylig udgivet en kritikerrost komplet serie af Debussys værker. Derudover spænder hendes brede repertoire fra romantiske komponister som Prokofiev og Rachmaninov til moderne komponister som Graham Fitkin og Dai Fujikura.

Hun optræder ofte i tv og radio særligt på BBC og i japanske medier. Desuden er hun dommer i bl.a. BBC Young Musician of the Year Competition, Honens International Piano Competition samt Scottish International Piano Competition.

Noriko Ogawa har modtaget Japans Kulturministeriums Education's Art Prize som anerkendelse for hendes betydning som en af Japans kulturelle profiler. Hun er passioneret omkring velgørehedsarbejde særligt i forbindelse med det japanske jordskælv og tsunami i 2011. Derudover har hun stiftet Jamie's Concerts – en koncertserie for autistiske børn.

Noriko Ogawa bor sammen med partneren Phillip og deres kat Tama. Når hun ikke øver, holder hun af at skrive og lave mad til venner.

Fredag 14. december fra kl. 19:30
Konservatoriets Koncertsal

Dirigent / André de Ridder
Solister / Bryce og Aaron Dessner (The National)

Bryce Dessner / St Carolyn By The Sea
Steve Reich / Variations for Winds, Strings and Keyboards
Jonny Greenwood / Popcorn Superhet Receiver

Support / Aaron Dessner med et ensemble fra orkestret
Lounge / DJ August Bovin Boberg

60 MINUTES OF THE DESSNERS

Koncerten viser ikke kun højdepunkter af Dessner brødrenes kompositoriske evner uden for deres band, The National. De er også som solister i Bryce Dessners dobbelt guitarconcert med orkester, *St Carolyn By The Sea*, fra 2011 baseret på Jack Kerouacs roman *Big Sur*.

På programmet er også en anden "guitar-hero" fra den alternative rockscene: Jonny Greenwood fra det engelske band Radiohead. Værket er bestilt af BBC's Radio 3, og han brugte det også i soundtracket til den Oscarvindende film *There Will Be Blood*.

Aaron og Bryce Dessner

Onsdag 19. december kl. 19:30
Sct. Bendts Kirke, Ringsted

Torsdag 20. december kl. 19:30
Københavns Domkirke

Dirigent / Ebbe Munk
Solister / Elisabeth Meyer (sopran), Elisabeth Jansson (alt), Jörg Dürmüller (tenor), In-Sung Sim (bas)
Medvirkende / Københavns Drengekor

Bach / Juleoratorium I-III

ENGLEKOR OG HYRDESANG

Lad bare de andre lave Messias, vi holder os til Juleoratoriet. Et fyrværkeri af jublende kor, alvorlige salmer, flotte og gribende arier og så Bachs orkester, hvor solostemmerne på skift optræder som fløjte, obo, violin og trompet. Vi holder os til de tre kantater, der drejer sig om miraklet i Betlehem. Bachs Juleoratorium blev opført første gang i Leipzig i 1735. Flere generationer af drenge i Københavns Drengekor har siden 1974 lagt stemmer til vores opførelse.

Københavns Drengekor